

jeg anføre, som grunder sig paa, at en Bonde, som har indkjøbt tre Gaarde, som have hørt til Fæstegods, søger om Bevilling til at faae disse tre Gaarde lagte sammen; men det gaaer usejlsomt ikke an; thi derved bliver den oprindeligt velhavende Klasse mindre og svinder ind til enkelte Rige, og den største Deel bliver, om jeg tør sige, Dagletere eller mindre selvstændige Borgere i Staten, som ikke see sig i Stand til at yde Garantie, naar et eller andet Uheld skulde tilfælde Riget. Det er disse Forhold, som stille sig for mig, og jeg vil derfor ønske, at Interpellationen maatte blive taget tilfølge.

Indenrigsministeren: Som jeg allerede har sagt, skal det blive taget under Overvejelse, hvorvidt det lader sig gjøre at opfylde den Begjæring, som er gjort af den ærede Spørgsmaalsstiller. Hvad den sidste Taler endvidere har begjært, at der ikke maatte udstedes Bevilling til Gaardens Sammenlæggelse, det er Noget, jeg ikke tør paatage mig at love. Det Spørgsmaal, hvorvidt Gaardens Sammenlæggelse kan være ønskelig eller ikke, det er alt for vidtløftigt til her at kunne afhandles. Netop paa en Tid, hvor de meget store Eiendomme for en stor Deel opløses, maa det være ønskeligt, at der ogsaa stiftes nogle Eiendomme af Middelførrelse. Bevillinger dertil ere forøvrigt høist sjeldne, og jeg troer ikke, at der er givet en saadan Bevilling, som den ærede Taler har omtalt, til at lægge 3 Gaarde sammen, undtagen under ganske særdeles Omstændigheder og paa Grund af virkelige Berettigelser, som dertil tidligere ere erhvervede.

P. Hansen (Viborg N. 4de Kr.): Ja, Størstedelen af det jeg vilde have udtalt, er allerede sagt, og jeg kan derfor fatte mig meget kort. Jeg skal blot tillade mig at tilføje, at ogsaa jeg er overbevist om, at den høitærede Indenrigsminister vil glæde mange Fæstere, dersom en saadan Bekjendtgjørelse maatte udfomme, hvorvidt Bevillingerne udstredte sig for en Hovedgaardseier til at underlægge Bøndergaardens Jorder under Hovedgaardene. Der er nemlig flere Vælgere i min Valgfreds, der har henvendt sig til mig, om jeg ikke kunde skaffe dem en saadan Oplysning om en

Hovedgaardseier, som i denne Tid sælger mange Fæstegaarde og sælger dem endog saa billigt, men flere af dem beklage meget, at de ikke kan kjøbe, fordi han har sagt at, naar de ville kjøbe, saa vilde han tage deres Enge og lægge ind under en vis Hovedgaard; ikke saa saa Fæstere af saadanne Gaarde have beklaget sig derved. Naar en saadan Offentlighed af Bevillinger kunde komme frem, saa kunde det deraf sees, om de vare blandt dem, der saaledes kunne inddrages. Da det nu er Engene, som giver Marken Kraft, saa synes det ikke at være rimeligt, at en saadan Bevilling kan være givet, idetmindste ikke i nogen vidt Udstrækning. Hvis altsaa Bevillinger ikke var givet, saa kunde de dog maaskee have Haab om siden hen at faae deres Gaarde til Eiendom, hvilket de nu ikke kan gaae ind paa, fordi de derved miste det Bedste af det, der hører Gaarden til.

G. Winther: I Anledning af de store Banfælsigheder, som den høitærede Indenrigsminister troede, der vilde være forbundne med at tilvejebringe slige Oplysninger fra Ministeriets Side, vil jeg tillade mig at spørge, om der ikke kunde gaaes en anden Vej, hvorved man maaskee fuldstændigere og hurtigere kunde komme til et ønskeligt Resultat, nemlig: om der ikke kunde udstedes en Opfordring til samtlige Ighænderere af slige Bevillinger om at melde disse til Regjeringen, og om der ikke tillige kunde i den Henseende paalægges en vis Forpligtelse, som var af den Art, at, hvis den ikke blev efterkommet, vilde det have tilfølge, at Bevillingerne ikke længere beholdt nogen Kraft. Jeg troer, at det er i mange Retninger i det Almenes Interesse, at en saadan Oplysning virkelig blev offentligt bekjendt, og derfor kan jeg ikke indsee, at der skulde være Noget til Hinder for Ministeriet i at tage en saadan Forholdsregel. Enhver faaer at vide, hvad Betydning en slig Bekjendtgjørelse har, og han vil altsaa selv være istand til at varetage sit Liv. Jeg kan ikke troe, at det vilde være til Ulempe for Noget, om slige Paalæg bleve givne Ighændererne af saadanne Bevillinger.

Med Hensyn til, at der før blev yttret den Formening, at det idetmindste i mange Til-